

BÉRMÁLÁSRÓL A BÉRMASZÜLŐNEK

1. A bérmálásról általában

A bérmálás a felnőtt keresztény élet mellett való tudatos döntés, és erre Isten válasza a Szentlélek teljességének adása.

A bérmálás tökéletessé teszi a keresztelési kegyelmet; az a szentség, amely megadja számunkra a Szentleket, hogy még mélyebben belegyökerezzünk az istenfiúságba, még erősebben kapcsolódjunk Krisztushoz, kötődésünk az Egyházhhoz még szorosabb legyen, méginkább társuljunk küldetéséhez. Ez a szentség segít bennünket, hogy a keresztény hitről a jótettektől kísért szóval tanúságot tegyünk.

A bérmálás, mint a keresztség, a keresztény ember lelkébe lelki jegyet, eltörölhetetlen karaktert nyom, ezért ezt a szentséget a hívő élete során csak egyszer veheti fel.

A keresztény hagyomány kiemeli a három beavató szentség – keresztség, eucharisztia, bérmálás – egységét, de a gyermek keresztség esetén e három szentség felvétele a gyermek fejlődésének különböző szakaszaihoz kötődik. A bérmálás szentségét az értelem használatának elérte után szolgáltatják ki, és a szentség kiszolgáltatását rendes körülmények között fönntartják a püspököknek, ezzel is jelezve, hogy ez a szentség megerősíti az egyházi köteleket.

A bérmálásra jelölt, aki elérte értelme használatát, vallja meg hitét, legyen a kegyelem állapotában, legyen szándékában a szentséget fölvenni, és legyen fölkészítve arra a föladatra, hogy ő Krisztus tanúja és tanítványa, mind az egyházi közösségben, mind az evilági körülmények közepette.

A bérmálás lényegi rítusa a megkeresztelt homlokának megkenése szent krizmával, valamint a szentséget kiszolgáltató kézrátétele és ezek a szavak: „Vedd a Szentlélek ajándékának jelét”.¹

A szentségekre való felkészítés nem csak ismeretek elsajátítását jelenti, hanem bevezetést a krisztusi élet gyakorlatába is. A beavató szentségekben való részesedés feltételezi a mély, megélt hitet, valamint a bekapcsolódást az egyház közösségébe.

2. A bérmálkozókkal szemben támasztott követelmények

- ismerje az evangéliumot, azaz Jézus Krisztus tanítását, olvassa a bibliát
- járjon rendszeresen hittanra, ami ebben az évben a bérmálkozásra való felkészülés (a részvétel azt jelenti, hogy nem hiányzik hétnél többször, az órán figyelemmel részt vesz, a feladatokat elvégzi)
- vegyen részt a lelkinapon (ezen tanév során minimum egyszer)
- legyen rendszeres szentségi élete (vasárnapi szentmise, áldozás, gyónás)
- vegyen részt a plébániai életben (szentségimádás, keresztút, karitatív munka/feladat: makkos, gyerekvigyázás, takarítás stb)
- alakítsa életét a keresztény életforma és erkölcs szerint

3. A bérmaszülők teendői

A bérmaszülő vállalkozik arra, hogy bérmagyermekét hite növekedésében és a bérmálási előkészületben **életpéldájával** tanítja, a **rendszeres beszélgetéssel** (legalább havonta) támogatja, **imádságával** kíséri.

Szeretnénk ebben a felelősségtejes feladatban néhány szemponttal segíteni, hogy valós támogatást tudjon adni bérmagyermekének. Kérjük, hogy rendszeresen találkozzanak és beszélgessenek, melyekben az alább felsorolt kérdésekkel, témák segítségül szolgálnak. (Jó

¹ vö.: A Katolikus Egyház Katekizmusa, Budapest 1994, p.273-274

volna, ha már az első találkozásnál szó esne a hit témájáról, mert a hittanon szeptember és október hónapokban erről beszélgettünk.)

A beszélgetés célja,

- hogy a fiatal hitét, Isten-kapcsolatát meg tudja fogalmazni, így tudatosabban vállalja azt, helyesebb és teljesebb képe alakuljon ki magáról, hitéről, a világban betöltött helyéről, az egyházzal, stb.
- hogy a bérmaszülő a beszélgetés kapcsán saját hitéről és életéről tanúságot téve segítse a fiatal keresésében,
- hogy a fiatal bérmaszülőjében társra és megértő barátokra találjon keresésében,
- hogy mindketten megélik a készület felelősségét a keresztyén élet vállalására.

A beszélgetésről általában:

Érdemes törekedni arra, hogy a beszélgetések kötetlenek legyenek, baráti és bizalomteli légkörben történhessenek, hisz nem a számonkérés, hanem a megértő támogatás a cél. Szülessen célkitűzés a következő időszakokra. Érdemes a beszélgetés helyét úgy meghatározni, hogy az segítse az összeszedettséget, a nyugalmat ill. határozzuk meg a beszélgetés időtartamát is (min. 45 perc). Az adott témán kívül érdemes érdeklődni arról, hogy jelenleg hogy érzi magát, milyen örömei, nehézségei voltak, jelenleg milyen kérdések foglalkoztatják. A témáról való beszélgetést érdemes könnyebb, konkrétabb kérdésekkel kezdeni, majd ezekből kiindulva, elgondolkodva haladni az elvontabb felé.

A fiatalról és életéről:

1. Mi volt a legjobb családi programotok?
2. Mi volt a családotokban a legnehezebb időszak, amit átéltetek? Mesélg rőla!
3. Milyenek a családi kapcsolataid?
4. Kik a barátaid? Mesélg rőluk! Ki a legjobb barátod?
5. Milyenek a tanáraid? Kiket tisztelsz, ki a jó tanár?
6. Hogyan tervezed az életedet? Milyen elvek, elképzelések szerint akarsz élni?
7. Mi jelent számodra problémát, gondot?

A hitéről:

1. Mikor érezted magadat a legközelebb Istenhez? Mostanában volt-e ilyen élményed?
2. Mikor érezted úgy, hogy Isten elhagy, távol van tőled?
3. Milyen helye van családodokban Istennek?
4. Milyen emlékeid vannak a szentmiséről és a hittanóráról gyerekkorodtól fogva?
5. Hogyan tudnád leírni Istent? Ki ő a te számodra?
6. Szeretsz-e misére járni? Miért igen/nem? Mit jelent számodra a szentmise?
7. A szentáldozás mit jelent számodra? Milyen gyakran áldozol? Miért fontos ez számodra?
8. Mit vársz Istentől az életedben? Mit tennél, mit kell tenned ezért te magad?
9. Milyen tapasztalatod van a szentgyónásról? Milyen gyakran végzel szentgyónást? Miért fontos ez?
10. Melyik a kedvenc bibliai történeted? Van-e kedvenc szentírási helyed? Szoktad-e olvasni a Szentírást?

Az imádságról:

1. Mikor szoktál imádkozni? Hogyan?
2. Szoktál-e saját szavaiddal imádkozni? Milyen kötött imádságot szoktál mondani? Mi a kedvenc imád?
3. Mi segít téged az imádságban? Hol, mikor, milyen körülmények között tudsz a legjobban imádkozni?
4. Mit jelent számodra, amikor imádkozol? Milyen örömed és milyen nehézséged van az imádságban?

5. Van-e olyan dolog, amiért szeretnéd, ha imádkoznák érted/veled?

A hittanórákról és a tanulásáról:

1. A hittanórákon rendszeresen részt veszel-e? Miről tanultok? Milyen feladataitok vannak?
2. Milyen a hangulat az órákon?
3. Milyen segítséget találsz a hittanóra témáiban az életedhez? Mi a jó és mi nehéz az órákon?
4. Miben változott az Isten-képed az elmúlt időben?

Ajánlom a következő könyveket, melyek saját magunknak is segíthetnek bizonyos kérdéseket tisztázni:

A Katolikus Egyház Katekizmusa, Budapest 1994

Tomka Ferenc, *Találkozás a kereszténységgel*, Szent István Társulat, Budapest 2001